

3. neděli velikonoční - cyklus B

18. dubna 2021

Jásejte Bohu, všechny země, opěvujte slávu jeho jména, vzdejte mu velkolepou chválu. Aleluja.

(Vstupní antifona)

„Máte tady něco k jídlu?“ Podali mu kus pečené ryby. - foto z Izraele

Církev se znovu vrací k události vzkříšení. Dnes již ale nahlédneme tuto skutečnost pohledem důsledků. Co nám Kristovo vzkříšení přineslo? Jak z něho můžeme žít konkrétně my?

1) Připravme místo

Vyberte místo např. jídelní stůl a vyzdobte: hezký ubrus, svíce, kříž, zpěvník, Bible, květiny.

2) Začínáme

Otec rodiny nebo maminka (dále jen zkráceně P jako předsedající) začnou křížem:

P: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Na začátku bohoslužby si obvykle připomínáme, že všichni děláme někdy chyby a selháváme. Prosme nyní Pána Boha za odpuštění:

P: Smiluj se nad námi, Pane,

Ostatní: Hřešili jsme proti tobě.

P: Ukaž nám, Pane, své milosrdenství.

Ostatní: A dej nám svou spásu. **Všichni:** Amen.

P: Dobrý Bože, přijmi dnes naši modlitbu, buď s námi a provázej naši zemi svojí ochranou. **Všichni:** Amen.

3) Čteme z Písma svatého

Z následujících čtení, která by zazněla v kostele, je možné vybrat jen některá.

1. ČTENÍ Sk 3,13-15.17-19 *(Původce života jste dali zabít, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých.)*

Třetí kapitola popisuje první znaky doprovázející ty, kteří žijí v moci Ducha svatého. Petr a Jan „náhodou“ potkají chromého. Prosí za něj v Ježíšově jménu a Bůh jedná, zde konkrétně uzdravením. Jde tu o následnou reakci mnoha lidí. To je okamžik, kdy má Petr svědčit o Kristu a hlásat evangelium.

Čtení ze Skutků apoštolů.

Petr promluvil k lidu: „Bůh Abrahámův, Izákův a Jakubův, Bůh našich praotců oslavil svého služebníka Ježíše, kterého jste vy sice vydali a kterého jste se zřekli před Pilátem, ačkoliv on rozhodl, že ho propustí. Vy však jste se zřekli Svatého a Spravedlivého, a vyprosili jste si milost pro vraha. Původce života jste dali zabít, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých, a my jsme toho svědky.

Já ovšem vím, bratři, že jste to udělali z nevědomosti, a stejně tak i vaši přední muži. Bůh to však dopustil, aby se tak splnilo, co předem oznámil ústy všech proroků, že jeho Pomazaný musí trpět. obraťte se tedy a dejte se na pokání, aby vaše hříchy byly zahlazeny.“

ŽALM 4

Žalm odpovídá na první čtení, je prosbou o vyslyšení, ale i modlitbou naděje a důvěry.

Odpověď: Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!

Bože, zastánce mého práva, – vyslechni mě, když volám, –
tys mě v soužení vysvobodil, – smiluj se nade mnou a slyš mou prosbu!

Pamatujte: Hospodin vyznamenává svého svatého; –
Hospodin vyslyší, když k němu zavolám.

Mnoho lidí říká: „Kdo nám ukáže dobro?“ –
Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!

Usínám klidně, sotva si lehnu, – vždyť ty sám, Hospodine, –
dáváš mi přebývat v bezpečí!

2. ČTENÍ 1 Jan 2,1-5a *(On je smírnou obětí za naše hříchy i za hříchy celého světa.)*

Tento de facto úvodní text Prvního listu Janova navazuje na samotný začátek epištoly, kde se mluví o Bohu, který je světlo, a že my máme s ním i mezi sebou společenství. Zřejmě jde o neshody v komunitě křesťanů. Náš text je ilustrací, jak se v křesťanské praxi setkává zápas o dokonalost s naší slabostí a sklonem k hříchu. Pravda, lítost a úsilí.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Jana.

Moje milé děti! Toto vám píšu, abyste nehřešili. Zhřeší-li však někdo, máme přímluvce u Otce: Ježíše Krista spravedlivého. On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za hříchy celého světa.

Podle toho víme, že jsme ho poznali, když zachováváme jeho přikázání. Kdo tvrdí: „Znám ho“, ale jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravda.

Kdo však jeho slovo zachovává, v tom je Boží láska opravdu přivedena k dokonalosti.

ZPĚV PŘED EVANGELIEM

Aleluja. Pane Ježíši, odhal nám smysl Písma, učni, ať naše srdce hoří, když k nám mluvíš. Aleluja.

EVANGELIUM Lk 24,35-48 *(Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých.)*

Každý z evangelistů vybral a literárně upravil závěr svého evangelia tak, jak se domníval, že bude na co nejkratším prostoru co nejvíce vystihovat proběhlé události. Lukáš věnuje prostor vyprávění o dvou učednících a jejich cestě do Emauz. A teprve po této „přípravě“ přichází Ježíš ke všem do večeřadla. Jde o závěrečné verše Lukášova evangelia, tedy i určité vyvrcholení předkládané zvěsti.

Slova svatého evangelia podle Lukáše

Dva učedníci vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba.

Když o tom mluvili, stál on sám uprostřed nich a řekl jim: „Pokoj vám!“ Zděsili se a ve strachu se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: „Proč jste rozrušeni a proč vám v mysli vyvstávají pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a na mé nohy: vždyť jsem to já sám! Dotkněte se mě a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jak to vidíte na mně.“ A po těch slovech jim ukázal ruce a nohy.

Pro samou radost však tomu pořád ještě nemohli věřit a jen se divili. Proto se jich zeptal: „Máte tady něco k jídlu?“ Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a před nimi pojedl.

Dále jim řekl: „To je smysl mých slov, která jsem k vám mluvil, když jsem ještě byl s vámi: že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v Mojžíšově Zákoně, v Prorocích i v Žalmech.“ Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu.

Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých a v jeho jménu bude hlásáno pokání, aby všem národům, počínajíc od Jeruzaléma, byly odpuštěny hříchy. Vy jste toho svědky.“

Nikdo z rodiny by neměl mít kázání, jako mívá kněz v kostele, ale je možné o přečteném textu chvíli rozmlouvat.

Můžeme si přečíst promluvu papeže Františka před modlitbou Regina caeli na Svatopetrském náměstí o 3. neděli velikonoční 15. 4. 2018:

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Jádrum této třetí neděle velikonoční je zkušenost, kterou učinili se Zmrtvýchvstalým jeho učedníci, všichni společně. Poukazuje na to zejména evangelium, které nás opět uvádí do večeřadla, kde se Ježíš zjevuje apoštolům a zdraví je slovy: »Pokoj vám!« (Lk 24,36). Pozdrav Zmrtvýchvstalého Krista nám dává pokoj: »Pokoj vám!«. Jde o pokoj v lidském

nitru a také o pokoj mezi lidmi. Epizoda, kterou podává evangelista Lukáš, klade velký důraz na realismus Zmrtvýchvstání. Ježíš není duch. Nejde totiž o zjevení Ježíšovy duše, nýbrž o Jeho reálnou přítomnost včetně vzkříšeného těla.

Ježíš vnímá, že apoštolové, jakmile Jej spatří, jsou zneklidněni a rozrušeni, protože realita Zmrtvýchvstání je pro ně nepochopitelná. Myslí si, že vidí ducha, ale zmrtvýchvstalý Ježíš není duch, nýbrž člověk s tělem i duší. Říká jim tedy, aby je přesvědčil: »Podívejte se na mé ruce a nohy« - ukazuje jim svoje rány - »vždyť jsem to já sám! Dotkněte se mě a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jak vidíte na mně« (v.39). Zdá se však, že to k rozptýlení nevěřících učedníků nestačí. Evangelium uvádí také jednu zajímavost, že totiž nemohli věřit pro samou radost. Říkali: „Ne, to není možné! To nejde! Tolik radosti není možné!“ A Ježíš, aby je přesvědčil, říká jim: »Máte tady něco k jídlu? Podali mu kus pečené ryby« (v.41-42). Ježíš si ji tedy vzal a před nimi ji snědl, aby je přesvědčil.

Ježíšův důraz na realitu Zmrtvýchvstání osvětluje křesťanské pojetí těla. Tělo není zábranou či vězením duše. Tělo je stvořeno Bohem, a člověk není kompletní, pokud není jednotou těla i duše. Ježíš, který přemohl smrt a vstal z mrtvých, nám umožňuje osvojit si pozitivní pojetí vlastního těla. Může se stát příležitostí či nástrojem hříchu, avšak hřích není zapříčiněn tělem, nýbrž naší morální slabostí. Tělo je nádherný Boží dar, který je spolu s duší určen k plnému vyjádření Božího obrazu a podoby. Proto jsme povoláni mít velkou úctu a péči o tělo své či druhých.

Každá urážka či zranění nebo násilí na těle našeho bližního je hanobení Boha Stvořitele! Myslím zejména na děti, ženy a staré lidi, s jejichž tělem je nakládáno špatně. V těle těchto lidí nacházíme Kristovo tělo. Krista zraněného, zneváženého, očerněného, poníženého a bičovaného. Ježíš nás učil lásce. Lásce, která svým Vzkříšením, ukázala, že je mocnější než hřích a smrt, a chce vysvobodit všechny, kteří na svém těle nesou různá otroctví naší doby.

Ve světě, kde často převládá arogance vůči slabším a materialismus, který dusí ducha, nás dnešní evangelium volá, abychom byli lidmi, kteří mají hluboký vhled, úžas a velkou radost ze setkání se zmrtvýchvstalým Pánem. Volá nás, abychom byli lidmi schopnými obsáhnout a docenit novost života, který Pán rozsévá v dějinách, a zaměřit jej k novému nebi a nové zemi. Kéž je nám na této cestě oporou Panna Maria, jejíž mateřské přímlově se s důvěrou svěřujeme.

Text papežovy homilie najdete na <https://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=27500> .

S malými dětmi si příběh, který jsme slyšeli, jednoduše zopakujeme, vyhledáme v dětské obrázkové Bibli. Inspiraci je možné najít i na <https://deti.vira.cz/kalendar/nedele-pracovni-listy/cyklus-b-doba-velikonocni/3-nedele-velikonocni-cyklus-b> nebo na <https://www.kanan.cz/3velikonoceb.htm> nebo na <https://www.tvnoe.cz/porad/30908-ovecky-3-nedele-velikonocni> nebo na <https://prolidi.bcb.cz/cs/akce/2021-04-minikatecheze-3-nedele-velikonocni-cyklus-b> .

4) Vyznání víry

Odpověď na Boží slovo je vyznání víry. Společně se pomodlíme:

Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného.

Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího, který se zrodil z Otce přede všemi věky: Bůh z Boha, Světlo ze světla, pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem: skrze něho všechno je stvořeno. On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe. Skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem. Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben. Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma. Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce. A znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce.

Věřím v Ducha Svatého, Pána a dárce života, který z Otce i Syna vychází, s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován a mluvil ústy proroků. Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev. Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů. Očekávám vzkříšení mrtvých a život budoucího věku. Amen.

5) Společně prosíme *Zde můžeme vyslovit i své vlastní prosby*

P: Kristus je náš život a naše vzkříšení. Vzávejme ho a s důvěrou volejme: Synu živého Boha, ochraňuj svůj lid.

1. Kriste, prosíme tě za tvou církev, obnov ji, aby věrohodně svědčila o tvém vzkříšení.
2. Prosíme tě snažně za nemocné, zarmoucené, utlačované a za lidi bez domova, aby se jim dostalo útěchy a pomoci.
3. Prosíme tě za ty, kdo tě neznají a bloudí, dej, ať tě poznají a radují se z nového života.
4. Tys slíbil, že vstaneme k novému životu, učiň nás hlasateli této radostné zvěsti.

P: Ty, náš Pane, jsi dostal veškerou moc na nebi i na zemi. A my ti děkujeme, že s důvěrou ti smíme předkládat své prosby. Ty žiješ a vládneš na věky.

Všichni: Amen.

6) Modlitba Otčenáš

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Amen.

7) Požehnání

P: Nyní si vyprosme navzájem Boží ochranu a požehnání:

Dej nám Bože své požehnání, chraň nás všeho zlého a doveď nás do života věčného. **Všichni:** Amen.

Při tom dělá každý sám na sobě znamení kříže. Tatínek a maminka mohou každému z dětí udělat křížek na čelo.

P: Dobrořečme Pánu. **Všichni:** Bohu díky.

Na závěr je možné zazpívat píseň nebo se pomodlit k Panně Marii.

Zpracováno podle námětu: Pastorační středisko Arcibiskupství pražského, Pastorage.cz a P. Radek Tichý, vyučující liturgiky na KTF UK.

Inspiraci k rodinné bohoslužbě slova najdete také na <https://www.cirkev.cz/cs/aktuality/200315liturgie-v-rodine>.